

Arrestnummer C 1 / 2014
Reperioriumnummer 2014 /
Datum van uitspraak 27 maart 2014
Notienummer griffie 2013/NT/413 + 2013/NT/386
Notienummer parket-generaal 2013/PGG/1490 2013/VJ11/413

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 01 APR. 2014
Niet te registreren

Not. nr. GE.66.11.001734/07

In de zaak van het Openbaar Ministerie en van

en als bestuurders van de tussen hen bestaande huwgemeenschap,
beiden wonende te

burgerlijke partij,

tegen:

Nr. mechnicien, geboren te op
wonnende te

beklaagde

verdacht van:

op de grond gelegen te ten kadaster zekend onder
in eigendom toebehorende aan voornoemde:

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-4°, 5°a en b en 6° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art. 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

1. het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd (art. 99, § 1-4°)
meer bepaald de percelen te hebben genivelleerd in functie van de woning, waardoor een niveauverschil gecreëerd werd van ongeveer 1 m,

te in de periode van 1 januari 2006 tot 7 november 2007.

2. een grond gewoonlijk te gebruiken, aanleggen of inrichten voor

2.1. het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval (art. 99, § 1-5, a)

2.2. het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art. 99, § 1-5, b)

te minstens in de periode van 1 januari 2006 tot 1 september 2009.

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te

hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit *in casu*;

de rechtergevel van het tweede bijgebouw 8, 50 m in plaats van 6, 90 m lang te hebben gebouwd en het gebouw te hebben opgetrokken tot een hoogte van 7,80 m in plaats van 6,50 m, in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 25 september 2006,

te in de periode van 25 september 2006 tot 7 november 2007;

C. Bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.5° a) en b) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk zonder voorafgaande vergunning, een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor

a) het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, b) het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens,

te in de periode van 1 september 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding.

De rechtbank van eerste aanleg te Gent, 21ste kamer, besliste bij vonnis van 4 september 2012 op tegenpraak als volgt:

"op strafrechtelijk gebied:

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2.1, en A.2.2., B, C.a. en C.b., samen, tot een geldboete van € 1.000,00.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 5.500,00.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 25,00, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op € 150,00, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldadaden en aan de occasionele redders.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op € 87,88.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 87,88.

Legt de veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor

beheerskosten in strafzaken van € 32,2) (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 151ter (B.S. 27 januari 2012)).

Wat de herstellvordering betreft:

Verklaart zich niet bevoegd kennis te nemen van de herstellvordering in zoverre zij strekt tot het doen uitvoeren van een groenscherm.

Afvorens te oordelen over het overige van de herstellvordering, heropent het debat om het openbaar ministerie toe te laten te handelen zoals hierboven vermeld onder "Wat de herstellvordering betreft", punt 3.

Stelt de zaak voor verdere behandeling van deze vordering in voortzetting op de openbare terechtzitting van deze rechtbank en kamer op 30 oktober 2012 om 9 uur.

Houdt de beslissing over de verdere kosten aan.

Verklaart deze beslissing, wat de herstellvordering betreft, uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande hoger beroep.

Op burgerrechtelijk gebied:

1. Ten aanzien van _____ en _____

Verklaart de vordering van de burgerlijke partijen onvankelijk en gegrond.

Veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling aan de burgerlijke partijen _____ en _____ van een voorschot van € 1,00.

Houdt de zaak voor verdere afhandeling op burgerlijk vlak, met inbegrip van de kosten, aan.

2. Overige burgerlijke belangen

Houdt de overige burgerlijke belangen wat betreft de bewezen verklaarde tentsteeleggingen ambtshalve aan.

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 18 september 2012 door de beklaagde tegen alle beschikkingen;
- 18 september 2012 door het openbaar ministerie.

De rechtbank van eerste aanleg te Gent, 21ste kamer, besliste bij vonnis van 27 november 2012 op tegenspraak over de herstellvordering als volgt:

"Beveelt, op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de beklagde op het perceel gelegen te op het kadaster gekend onder over te gaan tot het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken waardoor de diepte van de garage zodanig wordt beperkt dat zij niet dichtert komt dan tot 3 meter van het agrarisch gebied,

en dit binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de dag waarop dit vonnis kracht van gewijsde is gegaan.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklagde een dwangsom van € 125,00 zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente indien de bouw- of aanpassingswerken niet binnen voormelde termijn worden uitgevoerd, zij in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelde."

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 4 december 2012 door de beklagde tegen alle beschikkingen;
- 4 december 2012 door het openbaar ministerie.

....

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 7 februari 2014 in het Nederlands:

- de beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij mandaat van substituu^t-procureur-generaal,
- de burgerlijke partijen in hun middelen vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te voor meester , advocaat met kantoor te

2. De hoger beroepen tegen beide voormelde vonnissen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.
Een goede rechtsbedeling vereist dat zij samen worden behandeld; beide vonnissen betreffen immers dezelfde zaak bij de eerste rechter aanhangig gemaakt bij deurwaardersexploot van 15 december 2010.

3. De te last gelegde feitelijke gedragingen maken nog steeds een misdrijf uit.

De feiten sub A.1 te last gelegd zijn sinds 1 september 2009 strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1., 4° en 6.1.1., al. 1-1° VCRO.

De feiten sub A.2 te last gelegd zijn sinds 1 september 2009 strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1., 5° a) en b) en 6.1.1., al. 1-1° VCRO.

Het feit sub B te last gelegd is sinds 1 september 2009 strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1., 1° a) en 6.1.1., al.1-1° VCRO,

De feiten sub C.a en C.b te last gelegd zijn nog steeds strafbaar gesteld door de decretale bepalingen in deze telastleggingen vermeld.

4.1. Voor de uiteenzetting van de relevante feitelijke gegevens verwijst het hof naar de uitgebreide overwegingen in dit verband van de eerste rechter in het vonnis van 4 september 2012 onder '1. De feiten', randnummers 1 tot en met 8, die hier kortheldshalve als uitdrukkelijk herhaald worden beschouwd.

4.2. Samenlevat is het zo dat de beklagde eigenaar is van het hiervoor nader omschreven perceel grond te met erop staande woning en bijgebouwen. Het perceel paalt bouwkundig links aan het perceel grond met erop staande woning en bijgebouw van de burgerlijke partien. Het goed van de beklagde, thans kadastraal aangeduid als nr is volgens het gewestplan gelegen vooraan in woongebied met landelijk karakter (vroeger perceelnummer) en achteraan in agrarisch gebied (vroeger perceelnummer). Die beklagde zou in de loop van 2006 en 2007 zonder de daartoe vereiste stedenbouwkundige vergunning het reliëf van de bodem aanmerkelijk hebben gewijzigd (telastlegging A.1). Bij het bouwen van een bijgebouw, in de stedenbouwkundige vergunning van 25 september 2006 omschreven als "uitbreiden van een bijgebouw" tegen een bestaand bijgebouw (eerder vergund als "autostaanplaats met berging") zou hij zijn afgeweken van de stedenbouwkundige vergunning (telastlegging B). De beklagde baat op zijn eigendom een garagebedrijf uit. Hij zou zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning de grond gewoonlijk gebruiken voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van eierhande materialen en het parkeren van voertuigen (telastleggingen A.2.1, A.2.2 en C.a en C.b).

5.1. In de telastleggingen onder A dient de verwijzing naar artikel 99, § 1, 6° Stedenbouwdecreet 1999 te worden weggelaten. De diverse onderdelen van deze telastlegging betreffen geen functiewijziging in de zin van deze decretale bepaling.

In deze telastlegging moet de verwijzing naar artikel 146-1° Stedenbouwdecreet worden gelezen als artikel 146, eerste lid, 1° van het decreet.

In de telastlegging A.2, onderdelen 1 en 2 moet de tijdsbepaling worden verbeterd door vervanging van de woorden "minstens in de periode van 1 januari 2006 tot 1 september 2009" door "vanaf een niet nader gekend tijdstip in de periode tussen 1 januari 2006 en 7 november 2007 tot 1 september 2009".

De telastlegging A.2, onderdelen 1 en 2, moet verder gepreciseerd worden door toevoeging van de woorden "en dit gewoonlijk gebruik te hebben voortgezet".

In de telastlegging B moet de tijdsbepaling worden verbeterd door vervanging van de woorden "in de periode van 25 september 2006 tot 7 november 2007" door "op niet nader gekend tijdstip in de periode van 25 september 2006 tot 7 november 2007".

In de telastleggingen C.a en C.b moet de tijdsbepaling verbeterd worden door de vervanging van de woorden "in de periode van 1 september 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarden" door "vanaf 1 november 2009 tot en met 3 december 2010". Ook deze telastleggingen moeten worden gepreciseerd met de toevoeging "en dit gewoonlijk gebruik te hebben voortgezet".

5.2. Van deze verbeteringen werd aan de partijen kennis gegeven. Elke aldus verbeterde telastlegging betreft dezelfde feitelijke gedraging als deze die er in de aanhangigmakende dagvaarding aan ten grondslag ligt.

Telkens hierna sprake is van een telastlegging betreft het deze telastlegging zoals nader omschreven in de aanhangigmakende dagvaarding en hier in randnummer 5.1 verbeterd.

6. Voor zover bewezen komen de misdrijven in hoofde van de beklaagde voort uit een zelfde opzet en zijn zij in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd. De termijn van de strafvordering nam een aanvang op de datum van het laatste feit, dit is 3 december 2010; sindsdien is minder dan vijf jaar verlopen, zodat de strafvordering niet vervallen is door verjaring.

7. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek op de terechtzitting van het hof zijn de telastleggingen bewezen.

Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter in het vonnis van 4 september 2012 onder "2. Bespreking". Deze gelden nog steeds, ook in acht genomen de door het hof verbeterde kwalificaties, en het hof maakt ze hier tot de zijne. Voor het hof heeft de beklaagde geen middelen aangehaald die niet reeds door de eerste rechter passend werden beantwoord.

Het enige nieuwe stuk dat voor het hof werd neergelegd (aanvraag van 4 februari 2014 tot wijziging van de verkavelingsvergunning) is niet relevant voor de schuldvraag, noch voor de bestraffing.

8.1. De bewezen misdrijven komen in hoofde van de beklaagde voort uit een zelfde opzet en zijn in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd, waarop één straf dient te worden toegepast.

De beklaagde heeft wetens en willens meermaals een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht. Het belang van de gemeenschap, in het bijzonder van de naaste buren, bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij telkens totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijke en zakelijke belangen. Hij heeft er hierbij altijd op gespeculeerd dat het wederrechtelijk tot stand gebracht voldongen feit uiteindelijk zou worden aanvaard. Dat hij hiarin ook wezenlijk is geslaagd is voor het hof geen reden tot mildheid; in het voordeel van de beklaagde houdt het hof wel rekening met het feit dat hij niet eerder voor gelijkaardige feiten werd veroordeeld.

Slechts een omvangrijkere effectieve geldboete zoals hierna bepaald vormt een passende bestraffing, noodzakelijk om de beklaagde te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de decretale

voorschriften ter zake dient te houden en dat de miskennis van de vergunningsplicht uiteindelijk niet lonend mag blijven.

8.2. De beklagde pleegde de misdrijven na 29 februari 2004 en vóór 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden verhoogd met 45 opdecimes.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionale Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De vergoeding voor administratieve kosten moet worden bepaald op € 51,20 (artikelen 2 en 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 19 november 2012 (B.S., 29 november 2012)). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

9.1. Bij brief van 23 april 2012 met bijlagen (kaft 4) aan het parket van de procureur des Konings te Gent heeft de burgemeester van de herstellvordering ingeleid van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarbij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich vooraf had aangesloten. De brief was vergezeld van het op 9 maart 2012 door de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid over de herstellvordering van het college en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur verleende positief advies. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert de niet naleving van de bevolen herstelmaatregel te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

9.2. Zoals in het advies van de Hoge Raad overwogen moet de gevorderde herstelmaatregel gelezen worden eensdeels als het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken voor het bijgebouw waarop de belastinglegging B betrekking heeft en het niet plaatsen van een groenscherm en anderdeels als het herstel in de oorspronkelijke toestand voor het wijzigen van het reliëf van de bodem.

Concreet vordert het handhavend bestuur:

- (1) het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken waardoor de diepte van de garage zodanig wordt beperkt dat zij niet dichter komt dan tot 3 meter van het agrarisch gebied,
- (2) het aanplanten van een groenscherm van 1 meter, te voorzien op het lot, in het woongebied met landelijk karakter, op de rechterperceelsgrens, conform het advies van de groendienst van 8 september 2006,
- (3) het ongedaan maken van de reliëfwijziging door het niveau van het achterliggend terrein met een gelijkmatig aflopend profiel te realiseren, met andere woorden vertrekkend vanaf het maaiveld van het aanpalend achterliggend perceel.

Het hof merkt op dat geen herstelmaatregel gevorderd wordt die steunt op de misdrijven omschreven in de bewezen belastingleggingen A.2, C.a en C.b.

9.3. Met de eerste rechter in zijn vonnis van 4 september 2012 oordeelt het hof dat de herstelmaatregel betreffende het groenscherm niet steunt op een van de te last gelegde misdrijven. De herstellvordering is op dit punt niet ontvankelijk.

9.4. Zoals de eerste rechter terecht overwoog in zijn vonnis van 27 november 2012 is de herstellvordering zonder voorwerp voor zover zij het ongedaan maken van de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem betreft, nu blijkt dat op dit punt een einde werd gesteld aan de wedemrechtelijke toestand veroorzaakt door het sub A.1 omschreven misdrijf.

9.5. De herstellvordering dient te worden ingewilligd voor zover zij het uitvoeren betreft van bouw- of aanpassingswerken waardoor de diepte van het bijgebouw waarop de telastlegging B, "garage" genaamd, betrekking heeft, wordt beperkt tot maximum 6 m, dit is 3 meter van de grens van het agrarisch gebied.

Het hof maakt de overwegingen in dit verband van de eerste rechter in het vonnis van 27 november 2012 onder randnummers 3 en 4 tot de zijne. Het gegeven dat de beklagde recant, meer bepaald op 4 februari 2014, een wijziging van de verkavelingsvergunning heeft aangevraagd zodat de garage zoals zij in strijd met de vergunning van 25 september 2006 werd uitgevoerd mogelijk zou kunnen geregulariseerd worden, doet geen afbreuk aan de overwegingen van de eerste rechter die het hof overneemt en verantwoordt noch een andere beslissing, noch een uitstel van de beslissing.

De gevorderde bouw- of aanpassingswerken zijn nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de telastlegging B een einde te stellen. De plaats werd immers niet in de vergunde toestand hersteld en er is geen regularisatie in overeenstemming met een daartoe verleende stedenbouwkundige vergunning; zij leggen aan de beklagde geen onverantwoord hoge lasten op.

Tot het vorderen van deze herstelmaatregel werd beslist door de bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwendig, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet.

9.6 De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot uitvoering van bouw- of aanpassingswerken te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het jarenlang talmen van de beklagde om tot de uitvoering van de herstelmaatregel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van de bevelen herstelmaatregel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklagde.

De lange tijd sinds dewelke de beklagde al kon overgaan tot uitvoering van de herstelmaatregel en de ruime uitvoeringstermijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385bis, laatste alinea Ger.W. nog een respijttermijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

10. De burgerlijke partijen vorderen vergoeding van de schade die zij leden; voor het hof bevestigden zij dat hun vordering uitsluitend steunt op het misdrijf omschreven in de telastlegging A.1. Zij beperken hun vordering, zoals voor de eerste rechter, tot een voorschot van €1. Door de uitgevoerde ophoging van het terrein van de beklagde leden zij wateroverlast. Ondermeer rekening houdend met het verslag van de in kortgeding aangestelde deskundige staat vast dat de huwgemeenschap schade leed. Terecht heeft de eerste rechter de civiele vordering ingewilligd.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de niet-strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211 en 211bis Sv.,

- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen onvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

op strafgebied:

bevestigt het bestreden vonnis van 4 september 2012 voor zover het beslist over de bijdrage aan het Slachtofferfonds en de kosten in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie,

wijzig het voor het overige als volgt:

verbetert de belastingen zoals hiervoor in randnummer 5.1 vermeld,

veroordeelt de beklaagde voor de belastingen A.1, A.2.1, A.2.2, B, C.a en C.b samen tot een geldboete van €1.500, vermeerderd met 45 opdecimes tot €8.250 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

verklaart de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur niet onvankelijk voor zover zij het uitvoeren van een groenscherm betreft,

bevestigt het bestreden vonnis van 27 november 2012 voor zover het (in het motiverende gedeelte) de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp verklaart, voor zover zij het ongedaan maken van de wijziging van het reliëf van de bodem betreft,

bevestigt het bestreden vonnis van 27 november 2012 voor zover het beslist over de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, wat de uitvoering van bouw- en aanpassingswerken en de erop geente vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot verbauwte van een dwangsom betreft, met deze wijziging dat de termijn van 12 maanden een aanvang neemt op het tijdstip waarop dit arrest kracht van gewijsde zal hebben,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een vergoeding voor administratieve kosten van € 51,20,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 299,29,

op burgerrechtelijk gebied:

bevestigt het bestreden vonnis van 4 september 2012 met deze wijziging,

stelt de verdere behandeling van de vordering van de burgerlijke partijen onbepaald uit,
reserveert de beslissing over de kosten in beide aanleggen op burgerrechtelijk gebied gemaakt,
hierin begrepen de rechtsplegingsvergoedingen.

Kosten beroep:

Afschr. vonnis 4.9.12:	€ 63,00
Afschr. vonnis 27.11.12:	€ 27,00
Afschriften akten HB:	€ 12,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 70,00
Dagv. (not. 413/13):	€ 66,72
Dagv. (not. 385/13):	€ 33,36

€ 272,08

+ 10 %: € 27,21

Totaal: € 299,29

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter _____ als voorzitter, en de raadsheren _____ en _____ in openbare terechtzitting van 27 maart 2014 uitgesproken door voorzitter _____ in aanwezigheid van _____, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier _____